

ARBEID, LOON EN RESULTAAT

NTFR 2018/11

Arbeid, loon en resultaat

Pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoeding op deel transfersom voetballer is niet in strijd met art. 1 EP (bij het EVRM)*Gerechtshof Den Haag 19 december 2017, 17/00456
ECLI:NL:GHDHA:2017:3602*

Belastingjaar/tijdvak: 2015

Wetsartikelen: Art. 1, EP bij EVRM; Art. 32bb, Wet LB 1964

Samenvatting

Belanghebbende is een voetbalclub uit de Eredivisie. In 2014 is een speler van belanghebbende voortijdig verkocht aan een buitenlandse club, waarna belanghebbende in 2015 een deel (10%) van de door haar ontvangen transfervergoeding aan deze speler heeft betaald. De inspecteur legt aan belanghebbende een naheffingsaanslag pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoedingen op. In geschil is of deze naheffing in strijd is met art. 1 EP (bij het EVRM). Op het hoger beroep van de inspecteur concludeert het hof, anders dan de rechtbank, dat er geen strijdigheid is met art. 1 EP (bij het EVRM). Daarbij heeft het hof in aanmerking genomen dat de wetgever de situatie van de clubs in het betaalde voetbal en het systeem van de transfervergoedingen uitdrukkelijk onder ogen heeft gezien, maar geen reden aanwezig heeft geacht om voor deze groep een uitzondering te maken. De wetgever heeft ervoor gekozen alle excessieve vertrekvergoedingen in de heffing te betrekken (voor het excessieve gedeelte). Van schending van het proportionaliteitsbeginsel is volgens het hof dan ook geen sprake. Daarnaast heeft belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat de pseudo-eindheffing voor haar een individuele buitensporige last vormt. (Hoger beroep gegrond.)

COMMENTAAR**MOLENAAR¹**

Hof Den Haag herziet de uitspraak van Rechtbank Den Haag 30 maart 2017, nr. 16/4899, NTFR 2017/900 en vindt toch dat de werkgeversheffing van 75% vanwege een excessieve vertrekvergoeding van toepassing is op deze voetballer. Er is ook de uitspraak van Rechtbank Noord-Holland 24 april 2017, nr. 14/1376, NTFR 2017/1623, dat bij een andere voetbalclub vond dat de heffing excessieve vertrekvergoedingen wel gerechtvaardigd was.

Volgens NTFR 2017/900 gaat de onderhavige procedure om Graziano Pellè, die in 2015 verhuisde van Feyenoord naar Southampton en contractueel had afgesproken dat hij 10% van de transfersom zou krijgen. Daarmee kreeg hij € 929.228 betaald. Dat is niet het bedrag dat onder de heffing excessieve vertrekvergoeding valt, want hij vertrok in de zomer van 2015, dus had maar een half jaar salaris van Feyenoord gekregen. De inspecteur heeft het totale salaris (inclusief aandeel in

transfersom) van 2015 vergeleken met het jaarsalaris van 2012 en kwam tot een excessief salaris van € 273.083. Daarover is 75% = € 204.182 als werkgeversheffing nageheven. Daarnaast heeft Graziano Pellè 52% loonheffing betaald over zijn aandeel in de transfersom.

Het hof vindt de werkgeversheffing van € 204.182 geen 'excessieve burden' (disproportionele last) voor Feyenoord is, omdat de club zelf bijna € 9 miljoen overhield aan de transfersom. Dat is natuurlijk waar, maar je kan ook alleen naar het aandeel van Graziano Pellè in de transfersom kijken, dus die € 929.228. Daarover is bij elkaar € 687.380 belasting geheven en dat is 74%. Lijkt mij eerlijk gezegd ook niet disproportioneel. Met deze getallen verwacht ik dat de zaak als een nachtkaaars uit zal gaan.

Waarom werken Nederlandse voetbalclubs zo? Zij kunnen de hoge buitenlandse salarissen niet betalen en paaien de goede spelers daarom met een gematigd salaris en een percentage van de mogelijke transfersom. Hierdoor spelen bijvoorbeeld Hakim Ziyech (Ajax) en Nicolai Jörgensen (Feyenoord) waarschijnlijk nog in de Nederlandse competitie en zal ook Hirving Lozano (PSV) hier naar toe gekomen zijn. Het is een zakelijke deal waarmee de club en de speler samen het risico nemen en zij beiden bij een grote transfer een financiële klapper kunnen maken. En het Nederlandse publiek heeft er plezier van dat de spelers in de Nederlandse competitie te zien zijn. Dit is heel anders dan de bedoeling achter de eindheffing over excessieve vertrekvergoedingen voor topmanagers. Die wettelijke regeling is gekomen vanwege de maatschappelijke onvrede over hun stevige ontslagvergoedingen en de eindheffing zou die excessen moeten voorkomen. Bij invoering in 2009 was de eindheffing 30%, maar in 2013 is deze verhoogd naar 75%. Dat zou sindsdien elke excessieve vertrekvergoeding moeten ontmoedigen, want samen met de LB-inhouding van 52% was de heffing zo 127% (in theorie). Over de hoge salarissen voor voetballers en hun aandeel in hoge transfersommen heb ik echter nog nooit maatschappelijke onvrede gehoord. Alle Feyenoordfans gunden Graziano Pellè zijn transfer naar Southampton en ook de Ajaxfans waren afgelopen zomer trots dat Davy Klaassen bij Everton ging voetballen (al speelt hij daar erg weinig). Gezien de reacties zou de eindheffing dus niet voor voetballers hoeven te gelden. Maar goed, de wettekst is heel ruim geformuleerd en in de parlementaire behandeling heeft de staatssecretaris van Financiën erkend dat deze wet grof kan uitpakken maar wilde hij geen uitzonderingen voor topsport of betaald voetbalorganisaties maken. De Tweede Kamer heeft het daar toen bij gelaten. Dus hebben gerechtelijke procedures weinig kans, zeker als de schade voor een voetbalclub eigenlijk meevalt.

Brondocumenten

- [Gerechtshof Den Haag 19 december 2017, nr. 17/00456](#)

[Bekijk het artikel online voor extra informatie](#)

¹ Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.